

ZÜHRE

24. Söz 2. Dal

- natıslı bir çiçek
- nefis
- ehl-i fikir
- cismanî cihazat ile kemâline sa'yedip hakikate gidenler
- enaniyeti büzükmayan
- âsâra dalan
- yalnız istidlâliyle hakikate giden
- güneşin buna tecellisi + in'ikası + ifazasına temsil:
 - 1) Küllî ve umumî bu tecelli + in'ikas
 - bütün çiçeklere bütünden ifazası
 - ışık verir
 - 2) Has tecelli
 - her bir nev'e göre bir hususî in'ikas
 - 3) Cüz'î tecelli
 - herbir çiçeğin şahsiyyetine göre bir ifaza
 - renk verir
- dünyayı unutmayan
- maddiyata tevaggül eden
- nefsi kesafet peyda eden
- zıya-yı Şemsden inhilal etmiş bir renk alıyor
- o bir renk içinde Şemsin timsalini karıştırıp kendine ziynetli bir suret giydiriyor.
- kesif bir âyinedir
- onda ziyadeti yedi renk inhilal ve inkisar eder
- Şemsin aksini gizler
- sevdiği güneşin yüzünü göremez
- kayıtlı olan renkler, hususiyetler, dağıtıyor, perde getiriyor, gösteremiyor
- suretlerin, berzahların ortaya girmesiyle neş'et eden fîraktan kurtulamıyor
- bir şart ile kurtulabilir:
 - kendi nefsinin muhabbetine dalmış olan başını kaldırasın ve
 - nefsin mehasini ile telezzüz ve iftihar eden nazarını çetesin, gök yüzündeki Güneşin yüzüne atasın

⊙ hem, başaşağı celb-i rızık için toprağa bakan yüzünü,
yukardaki Şemse çeviresin.

→ çünkü : sen Onun âyinesisin. Vâzifen, âyinedarlıktır.

→ bilsen, bilmesen, hazîne-i rahmet kapısı olan toprak
tarafından senin rızık gelecektir.

→ bu şartı yaptıktan sonra kemalini bulursun

→ Güneşi, nefis-ül emirde nasıl ise öyle göremersin

→ o hakikati, çıplak anlamazsın

→ senin sıfatlarının renkleri ona bir renk verir ve

→ kesafetli dürbinin bir swet fakar. Ve

→ kayıtlı kabiliyetin bir kayıt altına alır.

KATRE

→ Kamere âşik hayatlı

→ akıl

→ nefsin tezkiyesiyle ve aklın istimaliyle mücahede
etmekle hakikate gidenler

→ ilim ve hikmetle + akıl ve marifetle hakikati aramaya giden

→ Güneş → Kamere + seyyarelere : Fâtic-ı Hakîm'in izniyle
nur + feyiz verir

→ şu külli ve geniş feyiz ve nurdan sonra Kamer,

o zıyanın gölgesi hükmünde olan nuru,

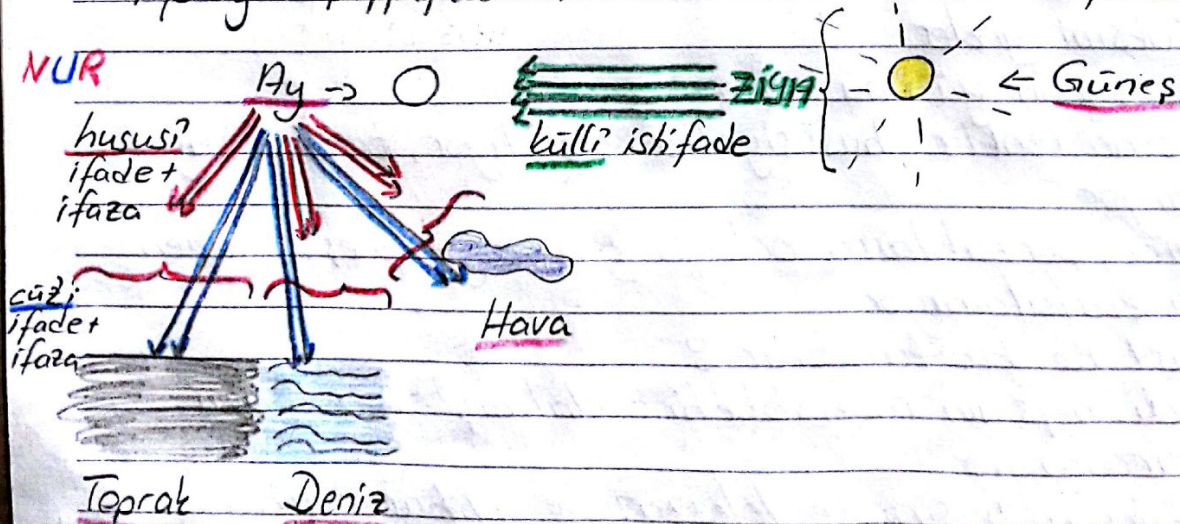
⊙ Güneşden külli bir swette istifade eder

⊙ Sonra hususi bir tarzda denizlere ve havaya ve parlak toprağa

⊙ ve bir swet-i cüz'iyede denizin kabarcıklarına ve

toprağın şeffaflarına ve havanın zerreciklerine ifade ve ifazasıdır.

NUR

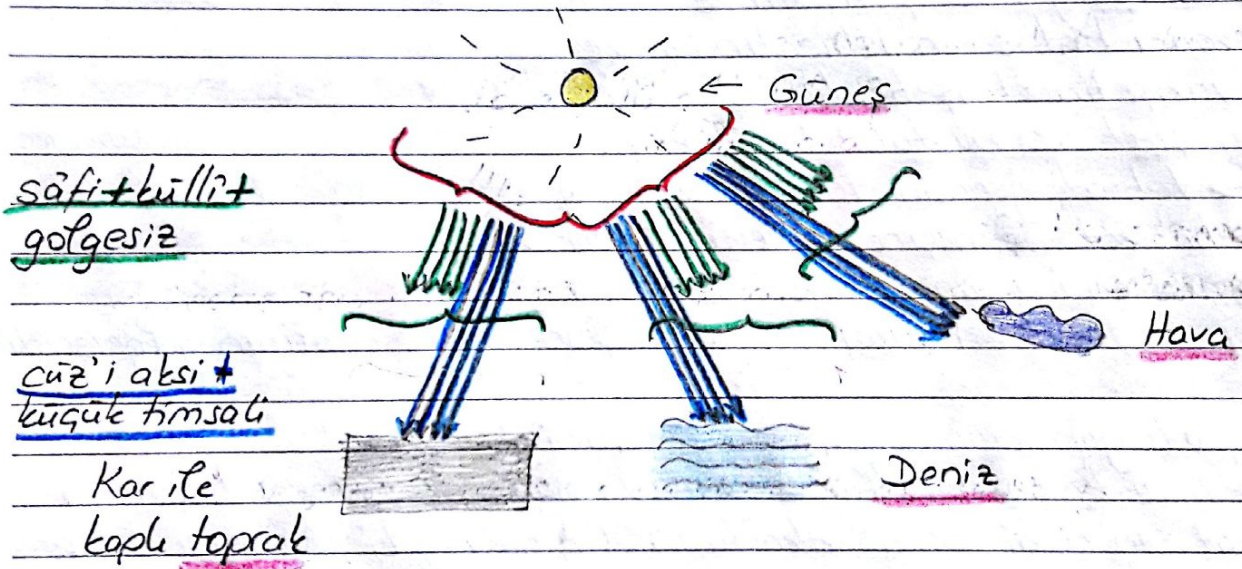

- esbaba dalmış mektepli felsef
- Kamer, Güneşten aldığı zıya zillini ona verir ve
- onun gözbebeğine bir nur verir
- o nur ile parlars
- o nur ile yalnız Kameri görür, Güneşi göremez.
- belki imaniyle görebilir
- katre -i fibrin dürbiniyle, felsefenin merdiveniyle ta
Kamere kadar terakki ettin, Kamere girdin. Bak, Kamer
kendi zatında kesafetli, zulumatlıdır.
Ne ziyası var, ne hayatı. Senin sa'yin beyhude, ilmin
faidesiz gitti.
- Sen ye'sin zulumatından ve
• kimsesizliğin vahşetinden ve
• ervah-ı habîsenin iz'acatından ve
• o vahşetin dehşetinden
- şu şart ile kurtulabilirsin ki,
→ tabiat gecesini terkedip
→ hakikat Güneşine teveccüh etsen ve
→ yakinen inansan ki,
şu gece nurları, gündüz Güneşinin ışıklarının gölgeleridir.

- bu şartı yaptıktan sonra sen kemâlini bulursun
- fakir ve karanlıklı Kamer yerine, hasmetli Güneşi bulursun
- Fakat sen dahi öteki arkadaşın (Zühre) gibi, Güneşi safi
göremezsin.
- senin atlin + felsefen → ünsiyet + ulfet ettikleri perdeles arkasında
ve ilim + hikmetin nescettiği hicabların holfinde
ve kabiliyetin verdiği bir renk işinde görebilirsin.

REŞHA

- Güneşe bakan safvetli
 - Kalb
 - kalbin tasfiyesiyle ve iman + teslimiyyetle hakikate giden
 - iman ve Kur'an ile + fakr ve ubudiyetle hakikate şabuk giden
 - Güneş emr-i İlahi ile
 - cevri havayı ve
 - denizlerin yüzlerini
 - sonra o Güneş
 - denizin kabarcıklarına ve
 - suyun katrelerine ve
 - havanın reşhalarına ve
 - kar'ın şişeciklerine
- âyine ederek sâfi ve külli ve
→ gölgesiz bir in'ikası var
→ Vahidiyet sırrı ile
- herbirine birer cüz'ü aksî,
birer küçük timsalini veriyor.
→ Ehadiyet sırrı ile

- herşeyi doğrudan doğruya Cenab-ı Hak'tan bilir
- esbabı bir perde telâkî eder fakir adam
- fakirdir + renksizdir
- Güneşin hararetiyle şabuk tebahhur eder,
 - enaniyetini bırakır,
 - buhara biner,
 - haraya çıkar.
- içindeki madde-i kesife;
 - nar-ı aşk ile ateş alır,
 - zîya ile nura döner
- o zîyanın cilvelerinden gelen bir şuaa yapışır, yanaşır
- doğrudan doğruya Güneşe âyinedarlık eder

→ hangi mertebede bulunursa bulunsun, ayn-ı Şemse karşı aynelyakin bir tarzda, sâfi bakılacak bir delik bir pencere bulur.

→ o Şemsin âsar-ı acibesini ona vermekte müşkilat getmez

→ Ona layık haşmetli evsafını tereddütsüz verir

→ Saltanat-ı zâhiyyesinin dehşetli âsarını ona vermekte, hiçbir şey senin elinden tutup ondan vazgeçiremez

→ ne berzahların darlığı,

→ ne kabiliyetlerin kaydı,

→ ne âyinelerin küçüklüğü → seni şaşırılmaz; hilaf-ı hakikate sevketmez.

→ Günâhi: Sen,

→ sâfi, holis, doğrudan doğruya ona baktığın için anlamışsın ki,

→ mazharlarda görünen ve

→ âyinelerde müşahede olunan Güneş değil, belli bir nevi → cilveleridir,

bir çeşit → renkli akisleridir.

Çendan o akisler onun

unvanlarıdır. Fakat bütün âsar-ı haşmetini gösteremiyorlar.

GÜNEŞ

→ üç cihette teveccüh ve ifazası → Zühre + Katre + Reşha

→ ikişer tarık ile teveccüh ve ifazası :

Birinci Tarık

→ bitasale doğrudan doğruya

→ berzahsız

→ hicabsız

→ Nübüvvetin tarikını temsil eder

İkinci Yol

→ berzahlar tavassut eder

→ ayine + mazharlar → kabiliyetleri : Şemsin cilvelerine birer renk takıyor

→ şu yol ise, velayet mesleğini temsil eder